

Parti end det, det selv giver sig. Det var almindelig europæisk parlamentarisk Sprogbrug, jeg fulgte. Man behøver bare at gaa over paa den anden Side af Sundet, og man vil se, at ved Højrepartiet, ved „Högern“ ferstaar man i Sverige — og paa samme Maade i de fleste parlamentariske Lande — de moderate, konservative Partier, ved Venstrepartierne forstaar man de demokratiske Partier, de demokratiske brede, folkelige Lag. Saaledes som det har udviklet sig i Danmark i de to sidste Aar, er der blevet en Regeringskoalition af de forenede Højrepartier, som vistnok i Fremtiden vil komme til at hedde Det forenede Højre.

Korsgaard: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har hørt alt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode sagde, for det ærede Medlem Hr. Rode bebrejdede Regeringen, at den vilde komme til at staa i en Situation, hvor vi vilde faa en Toldlov, der var alt for protektionistisk, hvorved formentlig skulde forstaas en Toldlov, der efter det ærede Medlem Hr. Rodes Mening var alt for gunstig for Byerhvervene — thi hvis ikke Meningen med Protektionisme i denne Forbindelse er den, forstaar jeg det ikke. At vi i øvrigt fornuftigvis som det Parti, der omfatter alle Landets Stænder med Interesse, ogsaa maa tage Hensyn til de Interesser, der næres indenfor et saa stort Parti som Venstre, er givet, og jeg tror, at hvis det ærede Medlems Parti en Gang skulde blive Regeringsparti, vilde ogsaa han erfare, at der maatte tages saadanne Hensyn.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck sagde, at han ikke af den Form, jeg havde givet min Udtalelse, var klar over, om jeg gjorde de Ord, jeg citerede, til mine. Jeg skal sige, at det har gjort et ikke ringe Indtryk paa mig at læse Udtalelsen i „Hejmdal“ om de sønderjydske Rigsdagsmænd af Venstre. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse denne op: „Der kan efter vor Mening ikke være ringeste Tvivl om, at vi her staar overfor et meget beklageligt Tilbageskridt, og vi forstaar for vort Vedkommende ikke, at de sønderjydske Rigsdagsmænd ikke har følt sig stærkere forpligtet til, hvad alle Sønderjyder tidligere var enige om, at ville værne de bestaaende retslige Tilstande, hvor de maa betrages som bedre end i Danmark. Vi kan ikke frigøre os for den Tanke, at Partibundetheden har vejet mere end den inderste Overbevisning. Fortsætter vi videre ad denne Vej, som man

nu er inde paa, med Indskrænkning af bestaaende Friheder, saaledes som det sker ved Indførelsen af Tilmeldelsespligt og ved Afskaffelsen af det tvungne, borgerlige Ægteskab, maa man regne med, at der vækkes en Misstemning i vide Kredse herne.“

Disse Ord gjorde stærkt Indtryk paa mig, fordi de kom fra den Mand, der utvivlsomt har det bedste og nøjeste Kendskab til de sønderjydske Rigsdagsmænd indenfor Venstre, og uden hvis Virksomhed disse Mænd overhovedet ikke sad her i Salen. Jeg for mit Vedkommende har ikke haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de sønderjydske Rigsdagsmænds Overbevisning paa mere end eet Omraade. Der kender jeg det ærede Medlem Hr. Anders Lebecks Standpunkt og ved at vurdere det. Paa andre Punkter har jeg ikke haft Lejlighed til at kende det; men denne Mand, hvis Organ skriver dette, har haft Lejlighed til at kende det, og derfor gjorde det Indtryk paa mig at se det sagt saa stærkt, at man ikke kan frigøre sig for Tanken om, at Partibundetheden har vejet mere end den inderste Overbevisning. Jeg tror, det umiddelbare Indtryk her i Salen vil være det samme. Mit Indtryk er, at til syvende og sidst har disse Ord Betydning ud over den enkelte Sag; det var derfor, jeg anvendte dem paa det, jeg opstillede med Hensyn til Spørgsmaalet om Muligheden for Sammenholdet indenfor de to Afdelinger af den højtærede Statsministers Krigsmagt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at jeg havde udtalt, at Venstre svigtede, medens det ærede Medlem Hr. Borgbjerg havde udtalt, at de Konservative svigtede, og at Sandheden vel laa midt imellem. Det var nu ikke nogen for de to Partier smigrende Sandhed, der laa placeret midt imellem, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og jeg udtalte; men naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard altsaa finder Sandheden midt imellem, nemlig at begge de to Partier har svigtet, kan det tænkes at være en træffende Betegnelse. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard videre sagde, at jeg bebrejdede Venstre, at det vilde gaa over til en protektionistisk Toldlov, er det rigtigt. Det er det, man har antaget og frygtet; og det er det, som dette Forslag skal danne Overgang og Middel til. Men naar det ærede Medlem mente, at den Toldlov, som Venstre vil, fordi den er protektionistisk, derfor var gunstig for Byerhvervene, er det en Opfattelse, som kun deles af en ganske ringe Del af Byerhvervene,